

Србија је принуђена да увози додатне количине гаса, због чега на дневном нивоу троши милионе долара, а разлог је скоро потпуно испражњено подземно складиште „Банатски двор“, сазнаје Данас.

Потреба за додатним количинама гаса из увоза настала је због прекомерног пражњења залиха у „Банатском двору“. То складиште је, пред почетак грејне сезоне, било готово у потпуности опскрбљено гасом. Међутим, с обзиром на то да је каснио ремонт блока Б1 у Термоелектрани „Никола Тесла Б“ у Обреновцу, што је смањило домаћу производњу струје у условима повећане потрошње услед зиме, надлежни у Србији су били принуђени да троше веће количине гаса из „Банатског двора“ којим су снабдевали „Панонске термоелектране- топлане“ у Новом Саду како би се произвеле недостајуће количине струје. То је условило да се то гасно складиште готово у потпуности испразни и да у њему нема довољно количина за редовно попуњавање дневне потрошње у Србији – каже за Данас експерт за енергетику Велимир Гавриловић.

Последњи доступни подаци показују да је крајем октобра у подземном складишту у Банатском Двору било складиштено 219 милиона кубних метара гаса.

Према његовим речима недостајуће количине “плавог енергента” Србијагас може да купи или директно од руског државног гиганта Гаспрома или на некој од берзи.

– Србијагасу се наравно више исплати да гас купи директно од Руса јер су на берзи цене папрено високе. Не знамо да ли је и какав је уговор склопљен о испоруци додатних количина између Гаспрома и Србијагаса али је цена гаса по којој га Москва нуди српској страни сигурно знатно већа од оне која је прецизирана дугорочним уговором чије је важење продужено за наредних шест месеци – каже наш саговорник.

Недавно је, приговарајући директору Србијагаса Душану Бајатовићу, председник Србије Александар Вучић рекао да због тога што подземно складиште гаса „Банатски двор“ није проширено Србија у овом тренутку мора да на дневном нивоу увози шест милиона кубних метара гаса.

Међутим, неколико дана касније Вучић се кориговао и рекао како је Србији на дневном нивоу потребно око 10 милиона кубних метара гаса а да од Руса по цени од 270 долара за 1.000 кубних метара добијамо шест милиона.

Додао је да очекује договор са Москвом и за додатне количине у износу од четири милиона кубних метара гаса чија ће цена бити већа од садашње али да ће се „борити да буде што повољнија“.

Оно што председник није рекао је то колико у овом тренутку Србија плаћа за недостајуће количине гаса и од кога их купује.

О томе се, као ни о тренутним количинама „плавог енергента”, у подземном складишту гаса „Банатски двор” не изјашњавају ни надлежни у Министарству рударства и енергетике и Јавном предузећу „Србијагас”, који до закључења овог издања нашег листа

нису одговорили на питања Данаса везана за ту тему. Последњи доступни подаци показују да је крајем октобра у подземном складишту у Банатском Двору било складиштено 219 милиона кубних метара гаса.

Стручна јавност претпоставља да на дневном нивоу Србијагас за набавку потроши 3,1 милион долара

Једино што је у овом тренутку познато је да је са Гаспромом договорено да цена од 270 долара за 1.000 кубних метара гаса, коју је Србијагас имао по претходном дугорочном уговору, остане на снази у наредних шест месеци.

Председник Вучић је чак, представљајући то као велику победу, тврдио да је договорено да се те количине и повећају. Касније је то сам демантовао, рекавши да договор о повећању испорука није постигнут као и да је Србија принуђена да због тога што није проширено складиште у „Банатском двору” а услед хладнијег времена увози додатне количине гаса.

Вучић је рекао да захваљујући споразуму постигнутом са Путином Србија на цени гаса уштеди око осам милиона евра на дневном нивоу. Са друге стране, није упознао јавност са тиме колико Србија у овом тренутку дневно троши на увоз гаса, чије количине нису предвиђене споразумом између Србијагаса и Гаспрома.

Надлежни у енергетском сектору се не изјашњавају о томе да ли Србија тренутно увози додатне количине гаса, али је председник Вучић у најмање два наврата потврдио да јесте тако, при томе не рекавши колика је цена тог аранжмана.

Србијагас „плави енергент” који му је потребан може да набави директно од Гаспрома или да га купи на берзама. Цена коју је руска компанија одредила за Србију износи 790 долара за 1.000 кубних метара гаса.

С обзиром на то да не постоје званичне информације о нижим ценама руског гаса за

српско тржиште од те а да Москва, бар у овом тренутку, није спремна да и додатне количине гаса потребног за потрошаче у нашој земљи продаје по цени од 270 долара за 1.000 кубних метара, стручна јавност претпоставља да на дневном нивоу Србијагас за набавку потроши 3,1 милион долара.

Та рачуница је валидна у случају да су недостајуће количине гаса на нивоу од четири милиона кубних метара дневно, како гласи коригована изјава председника Вучића о интервентном увозу „плавог енергента” у Србију. Ако је пак Србија принуђена да гас купује на берзама, у шта стручна јавност мање верује, сума коју плаћа дневно била би скоро 8,5 милиона долара.

Јасно се да видети да српска страна оно што уштеди на нижој цени гаса договореној са Русима изгуби на другој због високе цене коју плаћа за набавке недостајућих количина „плавог енергента” потребног привреди и индивидуалним потрошачима у Србији.

Такође, најава председника Вучића да ће цене за недостајуће количине руског гаса бити веће од оних раније уговорених уноси зебњу међу домаће потрошаче да ће, након истека важећег уговора, целокупна количина коју добијамо из Русије бити знатно скупља, што би наредне грејне сезоне довело до повећања малопродајне цене гаса у Србији.

(Данас)